

mig, at der ikke er gjort ret meget for, nemlig Beskytten af Sjælland fra Kongeaalen til henimod Hølstebro. Denne Egn er næsten blottet for al Skibsfart og al Kommunikation med Havet, og den har ikke faaet noget Haab om for Tiden at faae noget Jernbaneanlæg, som jeg troer, at den endnu langt stærkere har Trang til end Beskytten af Sjælland og Strøget ved Kiimfjorden. Jeg vil ved denne Udtalelse forvare mig imod, at jeg skulde have stillet mig paa et sydt Standpunkt, ligesom jeg ogsaa vil gjøre Indsigelse imod, at der for Sjælland i det Hele er gjort saa Meget, som der er skeet Udtalelse om. — Efter disse Udtalelser skal jeg tillade mig at anbefale Lovforslaget med den Tilføining, at jeg muligviis i Foræning med flere ærede Medlemmer, som jeg maatte kunne formaae dertil, vil stille et Endringsforslag, som skal gaae ud paa, at det Bidrag, Kjøbstadkommunen skal yde, skal tilbagebetales i et bestemt Tidsrum, saaledes at den kommende Generation ikke skal komme til at bære Byrden.

Sfærning: Saaledes som jeg nu forslaaer Beregningen, har jeg troet den aldeles umulig. Jeg seer nok, at den nu er klar, men saa er den visnok ubillig og maa stilles op ganske anderledes. Der er ingen Grund til, at de 10,000 Rb., som det hedder, at Postvæsenet — det bliver Monarkiet — skal bidrage, skulle gaae af paa, hvad Amtet skal udrede, det er den største Ubillighed af Verden, dette Beløb maa gaae af paa hele Summen. Der er egentlig heller ingen Grund til, at hvad Nykjøbing Kommune bidrager, naar dens Bidrag bliver sat saaledes, som det her er gjort, skal gaae af i Amtets Bidrag. Den Dpfattelse, som forekommer mig at være den eneste, som kan holde Stil, nemlig at behandle Foretagendet som et Landveisararbejde, men som vi fremmre tidligere, end vi ellers vilde have gjort, fordi Nykjøbing Kommune har gjort et antageligt Tilbud, vil først kunne finde sin fuldkomne Retfærdiggjørelse derved, at vi trække saavel de 10,000 Rb. for Postvæsenets Vedkommende som de 10,000 Rb. fra Nykjøbing forlods fra og derpaa lade Resten fordele efter de sædvanlige Regler for større Landveisar-

bejder, saa komme. Summerne til at stille sig saaledes, at Staten giver 90,000 Rb., Rosland-Falsler 45,000 Rb. og Nykjøbing tilligemed Postvæsenet 20,000 Rb. — det kan jo gjerne være, at de Forslag, der til tredie Behandling kunne komme fra andre Medlemmer, kunne forandre disse Summer noget, det kan være, at de ville stille Nykjøbings Bidrag noget højere, Noget, som maaskee kunde være ganske rimeligt, men jeg behøver ikke videre at udtale mig om det Punkt, at bestemme Kommunens Bidrag eller om Retten til at begrænde det, efterat det ærede Medlem for Maribo Amts Ase Valgtreds (Monrad) har udtalt sig derom.

Den høitærede Indenrigsminister meente, at jeg havde taget feil med Hensyn til min Dpfattelse af Dybberne, men det er ikke saa; da vi første Gang behandlede Loven, talte den ærede Minister om Broens Vælggenhed og nævnte, at den vilde komme paa den yderste Kant af Kridtformationen, og at der derudfor strag var dybt og fuldt med Mudder; det, at holde Broen nordlig, forekommer mig derfor i enhver Henseende uhenigtsmæssigt, og jeg skal nævne en meget væsentlig Grund dertil. Naar man taler om Udvidelsen af Nykjøbings Havn, saa maa man jo ønske at udvide den der, hvor det dybeste Vand er, og naar nu det dybeste Vand er tæt Norden for Broen, saa lægger man Broen ind mellem den nuværende Havn og det dybeste Vand — enten er det dybeste Vand ikke der, eller ogsaa gjør man det. Der kommer desuden hertil, hvis jeg ikke tager meget feil, da jeg ikke er synderligt orienteret i Nykjøbing, at jeg troer, at Skibsværfterne ligge mod Nord, saa at altsaa denne Bro vil komme til at ligge mellem Skibsværfterne og Havnen, og dette forekommer mig ogsaa at være en ganske væsentlig Feil; Dybberne i Guldborgsund findes i Almindelighed i den nordlige Deel, hvorimod det lavere Vand og den faste Bund findes i den sydlige Deel, altsaa ogsaa denne Betragtning gjør sig gjældende til Fordeel for min Mening. Jeg har i flere Dage gjort mig Umage for at finde Tegningerne og Overslagene og Alt, hvad der hører til denne Sag, men jeg har søgt dem forgjæves; om de have været tilstede i de sidste Dage, veed jeg ikke, det har jeg ikke havt Tid